

Tiltaleens punkt III av dette tiltalepunktet gjelder hva jeg har skrevet på side 246/47 i min bok: "Vitrolig den sant". Jeg har her kun referert hva høyesterettsadvokat Aage Storm hadde skrevet den 18. mars 1946 til Oslo Forhørsrett (Landsvikadv.) Advokat Storm hadde i denne skrivelse kun xxx referert hva han selv hadde opplevd på flebu under et rettsmøte den 14/2/46 administrert av de dom Rye.

ferns

Advokat Storm hadde skrevet følgende i anl. et nytt rettsmøte som skulle sted den 20/3/46, hvor han p.g.a. reise ikke kunne være til "Jeg berestiller instruksene til forhørsretten å gjennomgå sakens dokumenter, for den tar standpunkt til poli lets begjring om for satt å holde ingenior X i fengselig forv ring. Forholdet er nemlig det at sakens dokumenter ikke ble gjennomgått for lenselens og kanskje forvaring ble avsett på flebu den 14. f.m. tross min protest og min henstilling om å få ~~gjennomgå~~ gjennom siktelsesens enkelte punkter om X's forklaring. De eneste dokumenter dommeren leste for han påstodet evns sin fengslingskjennelse var den FALSK politireport av 6. august 1944 og den forklaring X avga til politiet etter arrestasjonen den 6. jan (for han fikk vite hva han var arrestert for).....

"Når dommeren kunne avvise mitt ønske om å gå ~~gjennomgå~~ nærmere inn på saken ved at han hadde så og så mange andre saker (vistnok 12-14 s k.) som skulle avgjøres på formiddagen, øydet karakt ristisk fo hvor langt man i denne tid er kommet bort fra den justis som gjalt i arrestsaker og dette skulle være grunn til å berøve en mann friheten for uker fremover.

"Det var uodatsammende for meg som gammel advokat å se for en utvikling vårt rettsliv nu har gjennomgått."

Når en så ansett advokat som Aage Storm kunne skrive en slik beskyldning til Oslo Forhørsrett (Landsvikadv.) en måned etter rettsmøtet den 14.2.46, så må alt dengang ha stått klart i hans erindring og jeg hadde ingen grunn til å tvile på at det var sant. Jeg konfererte også med hr Wintner om dette brev før jeg skrev min bok, og han bekreftet riktigheten av det som adv. Storm hadde skrevet.

Det rettsmøte som fant sted den 20de mars, hvor adv. Storms brev ble framlagt ble kanskje administrert av en annen dommer, men det må jo være høyst sannsynlig at denne dommer eller landsvikadv. har nevnt adv Storms brev å for dommer Rye. For beskyldningen var jo ganske erov.

Dommer Rye har selv innrømmet at han hadde opp til 29 fengslingskjennelser å avsi på en kort formiddag og det må være klart for alle og enhver at på en slik tid var det umulig å få gjennomlest de ~~gjennomgå~~ saksdokumenter, som han fikk utlevert av politiet like før rettsmøtet ble satt *og om han hadde plikt til å granske.*

Hertil kommer at den nevnte skrivelse av 18/2/46 fra advokat Storm var blitt berørt i advokat Storms skrivelser av 8/5/46 til Påtalemyndigheten og til Rikspolisjefen - uten at advokat Storm var blitt siktet eller tiltalt for sine ~~gjennomgå~~ beskyldninger vedr. en dommers behandling av en fengslingsak - som advokat Storm mente var stridende mot den justis som gjalt i arrestsaker tidligere.

Dette var også en berettiget grunn til for meg å tro, at beskyldningen ikke kunne gjendrives.

Statsadvokat Dorensfeldt opplyste i retten at det i tiltalen står at ing Winther (V) var tiltalt for å være anmelder. Men i dommen står det :

"Tiltalte anmelder heller ikke direkte noen, som er nevnt i forklaringen, men ved sin anklage, får statspolitiet grunnlag til å gjøre undersøkelse om forholdet."

Videre står det: "Den mest sannsynlige forklaring er imidlertid at tiltalte IKKE direkte har henvendt seg til statspolitiet o.s.v."

Hermed mener jeg at dommerne har sagt, at politiforklaringen av 6/8. 1941 (under okkupasjonen) ikke kan være riktig, for den er jo i seg selv en så direkte anmeldelse som den kan være.

Dommerens uttrykk : "det mest sannsynlige" er jo også en ren hypotese, som ingen skulle kunne bli straffet for under normale forhold, når det er bevist at politiet tross gjentagende oppfordringer fra Winther og hans forsvarer ikke har kunnet framlegge en politiforklaring, som er underskrevet av Winther. Hans underskritt forefinnes kun med maskinskrift (med ordet : "sign" tilføyet) Dette sign tyder jo på at der skulle forefinnes en original. Winther har hele tiden benektet rapportens ekthet, idet han mener det hele er en hevnet fra Nystads sjef, Marthinsen, som hadde et horn i siden på Winther.

Det som for meg er det avgjørende er dog dette, at Winthers "anmeldelse" av norske norske motstansmenn ikke er blitt tatt alvorlig av statspolitiet i 1941. Færøen tvile på dette, at om rapporten hadde vært ekte, så ville alle de 5 navngitte herrer straks vært arrestert, men det ble de ikke. Det står også i Winthers dom, at politirapporten ble henlagt av statspolitiet i 1941 i 1941 tok ikke politiet med slike hanker på den slags forhold.

Noe bedre bevis for at det må ha vært noe galt med Nystads politirapporter kan en ikke tenke seg.

~~Kjøkket~~ Det er nevnt at hr. Heide hadde lånt Winthers skrivemaskin for å skrive et omtalt brev, som var kommet politiet i hende, og at politiet hadde mistanke om at dette var skrevet på Winthers maskin. Enhver kan tenke seg hvilken risiko det ville ha vært for Winther å anmelde forholdet til politiet, for det ville ha vært en let sak å finne ut at brevet var skrevet på Winthers maskin, og dermed hadde han sittet i saksen selv.

Videre må en huske det venskap som hersket mellom Winther og Kielland og Kiellands søn. Det er derfor helt unaturlig at Winther kan ha anmeldt Kielland - som det framgår av Nystads rapport

Winthers ~~uttalelse~~ har opplyst at han var forblisset om at rapporten var falsk og advokat Storm bevitnet at han også hadde det inntrykk av at rapporten var falsk - kanskje vesentlig fordi der ikke kunne framlegges noen original

At Nystad som vitne har måttet vitne som han har gjort er det forstøvelig, men det er jo nå 11 år siden rapporten ble skrevet, og på så lang tid forsvinner lett det rette bildet. Winther påsto som bekjent at rapporten var skrevet på forhånd og at han nektet å undertegne den.

Nystad forklarte seg i Winthers sak men retten var fersk dette ikke fremt 4
kanne godt at Winther var anmelder. Det står utryklighet i dommen. (Winther) tilbød
at anmelder heller ikke direkte noen
som er nevnt i forklaringen.

Altså Winther anmelder ikke, dermed
er fastslått at retten ikke godtar Nystads
rapport hvor Winther står anført som
anmelder

Winther saken:

2

Dette tiltalepunkt, II c, hadde til å begynne med et langvidere omfang, i det det lå slik:

"Da jeg sommeren 1945 på Iløbu Savate ble påført i en forhørsakt en dom over dommerne og apparaten. Jeg fikk IKKE anledning til å forklare meg muntlig og mitt skrevne innlegg røktet han å lese. Helt komedien med fengsling og fengelse ble som øvrigt så betegnende skrevet ned på løpende bånd."

Dette er jo åbenbart den samme beskyldning som adv. Storm har framfer den dommerne sin beskyldning har påtalemyndigheten ikke turdet oppreholde. Såvidt jeg husker fikk jeg sommeren til å skrive ned på en fengsling og fengelse min protest i den anledning.

Videre skrev jeg i min bok på side 245/246 følgende:

"Jeg er den gang rekket til 2 forhørsdommerne, som jeg hadde følelsen av å være like rettsløse som de ukyndige ofre for den franske revolusjons domsapparat. Den gang påstod Jakob Nielsen, teologen, redaktøren, politimester Fouché, som forsvaret og laste sin ordrett var han og han. Iaktet som hadde retten og dermed også "retten" i sine hender. "I" rettsstaten Norge har det etter sin mening herket liknende forhold etter frigjøringen, og til støtte for dette syn ~~skilte~~ vil jeg referere.....o.s.v.

For disse uttalelser, som jo inneholder den samme beskyldning, har Påtalemyndigheten unnlatt påtale - etter min oppfatning for å hindre meg å føre sannhetsbevis for min påstand.

Jeg husker godt at de uttrykk jeg foran benyttet ble uttalt av en eldre høyesterettsadvokat i Oslo (ikke advokat Storm) som kom rasende ut fra Forhørsbrakka, hvor han var behandlet på samme måte som advokat Storm den 14de februar 1946.

Det som står igjen av tiltalepunktet er kun det som jeg har referert etter ad økt Storm, og som er revet løs fra sin sammenheng med hva jeg foran hadde skrevet. Dette mener jeg ikke er korrekt, fordi alt må sees i den rette sammenheng.

Etter at jeg under bevisopptagelsen hadde framlagt de beviser jeg ville føre frafallet påtalemyndigheten hele innledningen, og jeg er derfor som sagt blitt avskåret fra å føre fullt sannhetsbevis for min påstand om den ulovlige måten forhørsdommerne behandlet fengslingssaker sommeren 1945. Påtalemyndigheten har tydeligvis ikke ønsket å få hele dette forholdet offentlig belyst.

Jeg har bitt om å få føre direktør Borgsvik som vitne om dette tiltalepunkt og dette har statsadvokat et par ganger også lovet meg skulle ordnes, som det er ikke blitt innført. Herr Borgsvik uttalte nemlig under de rettslige forundersøkelser for dommer Bidriksen følgende (side 41):

"Det hendte vitnet selv under forlengelse av fengslingsfristen for hans vedkommende på Iløbu, at der ble fremlagt erklæring om at ~~hans vedkommende~~ etterforskingen i hans sak var avsluttet og legebehandling om at han av helsehensyn skulle løslates - uten at det ble tatt hensyn til dokumentene. Vitnet sikter hermed ærlig til et rettsmøte som ble administrert av Adv. byrettsdommer Rye."

Direktør Borgsviks vitneutsagn stemmer helt overens med hva advokat Storm har uttalt i sitt brev av 18/3/46. Og jeg henstiller derfor til den ørede lagrett og ta hensyn til hva Borgsvik under nevnte rettsmøte

(I flere dager har jeg foreløpig anmodet å få se mine egne sakdokumenter, idet jeg vet at der skal foreligge en fengselsskjennelse, hver på det at det er min protest om at dommen ikke ville lese min foreleggelse som bekræftet mit brev og lovløst.)

Det forhold at dommen i 1945 avsa fengselsskjennelse på "løpende bånd" - som det også sto i avisene i Oslo - stikk i strid med lov og rett - er så selvsagt kjent, at der kunne føres hundrevis av beviser herfor, men som sagt dette har påtalemyndighetens håndret seg i ved å ta besetningen av hva jeg skrev inn som tiltalepunkt.

Dette forhold mener jeg ikke er riktig og skammelig under Langeland/Bergsvik saken ble dette også påtalt som uriktig.

Jeg vil nevne de kommentarer jeg har gjort til advokat Storm beskyldning om dommerne:

"Det var dommeren (skal være nye) som administrerte dette mot" ikke

og så kommer det i spørreform :

"Hvordan kunne han slik forsenne sin plikt som dommer å granske en sak før han traff sin avgjørelse om fengsel?"

"Hadde han rett til å nekte å høre hva den fengslede hadde å si til siktelsen ?

Detto kan da ikke være injurierende, da det kun er en gjentakelse av hva advokat har opplevet og beskrevet.

Videre skrev jeg :

"Jeg fester oppmerksomheten ved at han (dommer nye) vesentlig innstrekket seg til å lese den falske politirapport av 6. august 1941."

Det er også det samme som advokat Storm skrev, og som Påtalemyndighetens og Oslo Høyesterett (Landsadvokatsvingen) ett r granskning av advokat Storms brev ikke har gjort noen innleggelse mot.

At Påtalemyndigheten henla saken mot advokat Storm kan selvsagt hatt to grunner: den ene er at en ikke har ønsket saken fremset for offentligheten og den annen er at en ikke mente å kunne angripe advokat Storms beskyldning på det tidspunkt da alt sto i frikt minne om hvorledes forholdene hadde utartet seg.

For det er uforståelig at en slik beskyldning mot en dommer ikke førte til noen siktelse eller tiltale, men en rettsak herom ville ha rullet opp forholdene slik som de virkelig var og som jeg i innledningen (på side 245 i min bok) har beskrevet i "Hele komedien med fengselsskjennelser ble - som avisene så treffende skrev - ordnet på løpende bånd.

Her traff prosessen spikeren på hodet og slo fast netop det jeg ville tillive og som advokat Storm har påtalt, at dommerne ikke holdt seg til den gamle hevdvundne justis som gjalt i arrester saker tidlige

Spesifikt for dette tiltalepunktet vil kanskje så jeg henvisne til stat
advokat Storms uttalelse og uttalelse av 29. oktober 1949 etter granskning av min
bok, som ble utgitt høsten 1948. Han skrev:

"Forøvrigt har jeg ikke funnet at det er punkter i boken
som er grunn til å på a påse innpå eller hvor det
har vært en spensel og å vise noe tiltale. Der foreligger
heller ikke innledelse verk. andre forhold.
Det er derfor således at Storms publikasjon er ikke formålig
som påtalepunkt og vil bli påtalemyndighetens slikt."

Jeg legger hva jeg har sagt for, at jeg er blitt riktet å føre
statadvokat Storms og mine og denne sak. Han ville jo også
hjelpe til å stå i et virkelig rettsforhold til sin kollega
statadvokat Storms.

Jeg var den eneste rett spesielt være oppmerksom på at statsadv.
Storms uttalte at der ikke for ligger noen innledelse mot meg veir.
Det er således det som gjelder.

Det er holdt at jeg gjentar en skriftlig er fra advokat Storm til
Statsadv. Storms (landsadvokatjefen) kan jeg ikke være straffbart,
når rikspolisjefen, påtalemyndigheten og justisministeren ikke
har funnet grunn til å gå advokat Storm til å tilbakeholde sine
beskyldninger, som han har fremsatt etter å ha opplevet rettsmettet
på li. bu den 14de februar 1946.

Min kommentar inneholder i alle fall ikke noe straffbart,
når advokat Storms beskyldninger ikke er straffbare, som jeg har jo
kun gjentatt hva han har skrevet.

Det merkelige i denne sak er at riksadvokaten og statsadvokat
Storms brev av 3de mai 1946 til rikspolisjefen og påtalemyndigheten
og vi har her i retten hørt at Storms skrivelse med bilag (skrivelse
av 18/46) har vært gransket av politiet i 1946. Fullstendig.
Svager har nå endelig bekreftet at han har sett skrivelserne (hva
han benektet for dommer Bjærkesen) og han har selv sagt fulgt den
oppfordring som riksadvokaten ga, nemlig at han ønsket landsadvokat
uttalelse om saken. Men dommer Rye sa her i retten at han ikke
hadde hørt noe om saken før i oktober 1950 (altså fire år senere).
Det må da vært klart at politiet og påtalemyndigheten ikke har brydd
seg om å granske forholdet omkring de ulovlige fengselingskjennelser,
idet de antas å ha vært vel kjente, og sanne.

Ingen rett kan derfor forlange av meg at jeg skal tilpliktes å
motifisere det som advokat har skrevet og som han ikke er blitt
tiltalt for. At jeg har satt beskyldning opp i en bok - spiller
selvsagt ingen rolle, når jeg har hatt visshet for at beskyldningen
var sann - og det har sikkert tusen NS-fagere også kjent til.

I pressen har det som sagt vært nevnt at fengselingskjennelsene
ble avsagt på løpende bånd og dermed er alt enst. Slikt skal ikke
forekomme i en rettsstat og det er dette uvesen jeg har villet påta